

POSTANOWIENIE

Dnia 17 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Rączka (przewodniczący)

SSN Józef Iwulski

SSN Romualda Spyt (sprawozdawca)

w sprawie z odwołania G. O.
przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w C.
o wysokość emerytury,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w dniu 17 maja 2023 r.,
zażalenia ubezpieczonej na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach
z dnia 12 września 2022 r., sygn. akt III AUa 878/21,

1. oddała zażalenie;

**2. zasądza od G. O. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych
Oddziału w C. kwotę 240 (dwieście czterdzieści) zł tytułem zwrotu
kosztów postępowania zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 13 stycznia 2022 r. Apelacyjny w Katowicach w punkcie pierwszym zmienił zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 16 kwietnia 2021 r., sygn. akt IV U 1426/19, i oddalił odwołanie G. O. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. z dnia 28 listopada 2018 r. ustalającej wysokość jej emerytury. W punkcie drugim zasądził od G. O. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w C. kwotę 240 zł tytułem kosztów procesu w postępowaniu apelacyjnym.

Skargę kasacyjną od całego wyroku Sądu Apelacyjnego w Katowicach wniosła G. O. reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika adwokata.

Zarządzeniem z dnia 23 sierpnia 2022 r. Sąd Apelacyjny wezwał pełnomocnika ubezpieczonej do uzupełnienia braków formalnych skargi kasacyjnej przez wskazanie wartości przedmiotu zaskarżenia w terminie tygodniowym od daty doręczenia wezwania pod rygorem odrzucenia skargi kasacyjnej. Przesyłka pocztowa zawierająca wezwanie została odebrana przez pełnomocnika w dniu 1 września 2022 r.

Pismem z dnia 1 września 2022 r. pełnomocnik ubezpieczonej oświadczył, że przedmiotem postępowania w sprawie jest prawo niemajątkowe w postaci ustalenia okresu zatrudnienia od 8 września 1986 r. do 19 grudnia 1996 r. w pełnym wymiarze czasu pracy w P. w M., a zatem w sprawie nie jest konieczne wskazywanie wartości przedmiotu zaskarżenia.

Sąd Apelacyjny zwrócił uwagę, że niniejsza sprawa dotyczy odwołania ubezpieczonej od decyzji z dnia 28 listopada 2018 r. odmawiającej przeliczenia emerytury z uwzględnieniem okresu zatrudnienia od 8 września 1986 r. do 19 grudnia 1996 r., tym samym przedmiotem sporu była wysokość emerytury przysługującej ubezpieczonej, a zatem prawo majątkowe.

W tych okolicznościach Sąd Apelacyjny stwierdził, że ubezpieczona nie uzupełniła braków formalnych skargi kasacyjnej w terminie i w konsekwencji skargę kasacyjną odrzucił na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Ubezpieczona w zażaleniu na powyższe postanowienie wskazała, że postanowienie Sądu Apelacyjnego nie jest zasadne. Jej zdaniem, przedmiotem postępowania w sprawie jest prawo niemajątkowe w postaci ustalenia okresu zatrudnienia od 8 września 1986 r. do 19 grudnia 1996 r. w pełnym wymiarze czasu pracy w P. w M. Wynika to wprost z decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w C. z dnia 28 listopada 2018 r., jak i sentencji wyroku Sądu Okręgowego w Częstochowie z dnia 16 kwietnia 2021 r. Skarżąca stwierdziła, że spór w sprawie nie sprowadza się ani do wysokości podstawy wymiaru składek, ani do wysokości samych składek.

Organ rentowy, w odpowiedzi na zażalenie, wniosł o jego oddalenie i zasądzenie od ubezpieczonej na swoją rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Wbrew stanowisku skarżącej, przedmiotem niniejszej sprawy jest prawo majątkowe wyrażające się różnicą między kwotą otrzymywanej emerytury a kwotą żądanej przez ubezpieczoną emerytury. Należy bowiem zauważyć, że kwestia uwzględnienia zatrudnienia od 8 września 1986 r. do 19 grudnia 1996 r. w pełnym wymiarze czasu pracy w P. w podstawie wymiaru emerytury oznaczałaby zmianę wysokości emerytury.

Nie ulega zatem wątpliwości, że rozpoznawana sprawa ma charakter majątkowy, ponieważ dotyczy wysokości emerytury, a nie samego prawa do tego świadczenia (ubezpieczona pobiera emeryturę), w której o dopuszczalności skargi kasacyjnej decyduje wartość przedmiotu zaskarżenia (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 marca 2001 r., II UZ 13/01, OSNP 2003 nr 2, poz. 47; z dnia 17 lutego 2009 r., I UZ 36/08, OSNP 2010 nr 19-20, poz. 250; z dnia 10 listopada 2010 r., II UZ 30/10, LEX nr 707896; z dnia 3 marca 2011 r., II UZ 5/11, LEX nr 846582; z dnia 21 czerwca 2011 r., III UZ 12/11, LEX nr 966827; z dnia 6 marca 2018 r., II UZ 119/17, LEX nr 2456371). Do skargi kasacyjnej wniesionej w tej sprawie nie ma zastosowania wyłączenie ze zdania drugiego art. 398² § 1 k.p.c.

W orzecnictwie Sądu Najwyższego utrwalone jest stanowisko, w którym przyjmuje się, że w sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych, której przedmiotem jest zmiana wysokości świadczenia powtarzającego się, wartość przedmiotu zaskarżenia (art. 398² § 1 zdanie pierwsze i drugie k.p.c.) ustala się na podstawie art. 22 k.p.c. w odniesieniu do świadczeń przyszłych, a w odniesieniu do świadczeń zaległych na podstawie art. 19 § 1 k.p.c. W razie dochodzenia świadczeń przyszłych i zaległych stosuje się art. 21 k.p.c. (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z 18 października 2012 r., III UZP 3/12, OSNP 2013 nr 9-10, poz. 112; postanowienie Sądu Najwyższego z 29 października 2020 r., III UZ 30/20, LEX nr 3070411; postanowienie Sądu Najwyższego z 25 lutego 2016 r., II UZ 49/15, LEX nr 2019549).

Z racji powyższych argumentów proponowane przez skarżącą odczytanie przedmiotowej sprawy jako sprawy o prawo niemajątkowe jest niewłaściwe. Zatem skarga w niniejszej sprawie powinna zawierać oznaczenie wartości przedmiotu

zaskarżenia, a niewykonanie zobowiązania do usunięcia braków skargi przez podanie wartości przedmiotu zaskarżenia (art. 398⁴ § 3 k.p.c.) zasadnie wywołało sankcję z art. 398⁶ § 2 k.p.c. w postaci odrzucenia skargi kasacyjnej.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 108 § 1 i art. 98 § 1 k.p.c. w związku art. 398²¹ k.p.c. w związku z § 10 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 265 ze zm.).

(G.Z.)

r.g.